

Openingspeech op 4 sept. 2022 van Marie-Louise Bekhuis, voorzitter Kunstenaars Flevoland

Lieve mensen,

Het is voor mij een eer om deze tentoonstelling te mogen openen - De Najaarssalon in Museum Nagele.

Ik wil beginnen met een dankwoord aan alle mensen van Museum Nagele, voor de uitnodiging en de kans om hier te mogen exposeren. En vooral ook voor het werk dat voor ons verzet is. De voorbereidingen, het inrichten, publiciteit, en al die dingen die achter de schermen worden gedaan, allemaal opdat de kunstenaars kunnen schitteren.

Er zijn, zo heb ik begrepen, al heel veel Voorjaarssalons geweest, maar slechts een enkele keer een Najaarssalon. Ach, de meeste mensen hier zitten in de herfst van hun leven, dus het is misschien wel toepasselijk.

Mijn naam is Marie-Louise Bekhuis, en ik heb samen met Margriet Pappa de voorzitter van Kunstenaars Flevoland. Margriet en ik vervullen samen deze functie, maar zo'n openingswoord doe je toch makkelijker alleen. Margriet is hier donderdag geweest en door haar foto's heb ik al enigszins een beeld gekregen en ze appte me "Het is echt leuk daar!"

Kunstenaars Flevoland bestaat dit jaar 33 jaar. Er is in die jaren door de kunstenaars ontzettend veel geschiedenis gemaakt. Het zou natuurlijk heel fijn zijn geweest als ik dat allemaal had meegemaakt, zodat ik een praatje zou kunnen houden over die hele periode, maar de werkelijkheid is dat ik er pas vier jaar bij ben. Ik ben in dat opzicht nog een jonkie! Ik ken inmiddels wel de meeste kunstenaars, maar ik betwijfel of ik hun werk zou kunnen herkennen. Dus schoenmaker, hou je bij de leest... ik ga niks zeggen over de kunstwerken zelf.

En ook zal ik niks zeggen over de loterij. Dat doet Hein straks.

Wat ik wel wil doen, is u in een adelaarsvlucht meenemen in de tijd. We denken dat we hier op aarde een eindeloze tijd meemaken, en als je mijn leeftijd bereikt, dan weet je dat die tijd inderdaad op een bepaalde manier eindeloos is. Ik kan in mijn herinnering makkelijk 60 jaar terug en in mijn verbeelding kan ik 60 jaar vooruit. Misschien niet eindeloos, maar toch wel een behoorlijke tijdsperiode.

60 jaar geleden liep ik al in dit gebied. Ik was er vaker op bezoek bij een broer en een zus van mijn moeder. De tocht vanuit Zeeuws Vlaanderen, er kwam geen eind aan, alsof je naar het andere eind van de wereld reisde. Met de boot, met de trein en met de bus. En dan kwam ik hier in dit lege gebied. Wat me bijstaat van die tijd, is dat de mensen het gevoel hadden dat ze creëerden. Ze maakten hun eigen land, hun eigen thuis en hun eigen toekomst.

Hun toekomst beleven we nu. Ze hadden zich niet kunnen voorstellen dat de kerk die ze toen hadden gebouwd, en waarin ze elke zondag bij elkaar kwamen, nu voor exposities wordt gebruikt en Museum Nagele zou heten. Ze hadden zich van een heleboel dingen die nu gewoon zijn, niets voor kunnen stellen. Mobiele telefoons, corona, teveel om op te noemen. Voor ons is dat alledaagse werkelijkheid.

Kunnen wij ons een voorstelling maken van de wereld van de toekomst? Waarschijnlijk

niet, maar wat we wel kunnen doen is een rooskleurig plaatje van Kunstenaars Flevoland. In 2089 bestaat de vereniging 100 jaar. We vieren dat jubileum met een aantal tentoonstellingen, o.a. een hier in Museum Nagele. Museum Nagele bestaat dan nog steeds. Hun honderdjarig jubileum is dan alweer lang achter de rug. Zij zijn al bezig met het denken over 150 jaar.

Heeft Nagele dan nog steeds platte daken? Wie weet. Het Museum wordt gedragen door de hele gemeenschap. Die kameraadschap is dan beroemd in heel Nederland.

En Kunstenaars Flevoland? De vereniging heeft dan een aantal crises overleefd, en op dat moment floreert de club. Er zijn honderden leden. Veel van hen maken films, installaties en beoefenen kunstvormen die we op dit nog niet kunnen bedenken. Op dat moment zijn er weer flink wat oude leden en wordt er weer veel gepraat over verjonging. Die oude leden die ooit eens als jonge kunstenaars lid zijn geworden, ...

maar ja, als je het ergens naar je zin hebt, dan blijf je... en dan verander je vanzelf van jong naar ouder.

In dat jaar worden er lezingen gehouden over de geschiedenis van Kunstenaars Vereniging. Ik zal als voorzitter ook even genoemd worden, naast voorzitters als Ab van Luin, Baltus Wigersma en Bob van Walderveen. Trudy van der Meer en Hein zullen ook genoemd worden en veel meer mensen, maar wat vooral duidelijk zal worden, is dat de kunstwerken en de projecten langer in de herinnering blijven hangen dan de mensen die ze hebben gemaakt of die ze hebben georganiseerd.

En dat is ook wat ik ervaar als ik hier rondloop. Het is een zee van kleur en vorm en betekenis en gevoel en emotie. Het is voor mij minder belangrijk wie wat heeft gemaakt.

Voor de leden ligt dat

ongetwijfeld anders. Zij willen graag gezien en gekend worden, en dat is heel begrijpelijk,

maar de bezoekers zien en ervaren het geheel. En wij worden er vrolijk van, wij krijgen energie.

En bij dat honderd jarig jubileum zal ook een kort verslag over deze tentoonstelling te lezen zijn geschreven door een verslaggever. Ik citeer: "De diversiteit van deze Najaarssalon is hartverwarmend. De beeldende kunst is springlevend in Flevoland. Groot, klein, energiek, intiem, smaakvol, diepzinnig, uitdagend, verrassend, raadselachtig, innemend, knap, interessant, ach zoveel woorden die hier passen. Kunstenaars Flevoland is een groep kunstenaars met een fris en jong hart die zich thuisvoelt in dit bijzondere museum in deze jonge provincie.

Ik weet niet wie deze woorden gaat schrijven, maar ik sluit me er van harte bij aan. Ik wens u veel plezier bij deze expositie.